

НАРЪДЕН БУДИТЕЛ

АБОНАМЕНТЪ:
за година 50 лева.
предплатени на
два пжти.

СЕДМИЧЕНЪ ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНЪ ВЕСТНИКЪ за ХРИСТИЯНСКА ПРОСВЪТА и ИНФОРМАЦИЯ.

Всички ржкописи и суми да се изпращатъ до редактора свещ. Д. ПОПВАСИЛЕВЪ - Шуменъ.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ
се плаща по 1 левъ
на кв. см.

БРОЯ 1 левъ.

ЗЖБОЛЪКАРЯ Юрданъ Жековъ

се установи въ града. Приема и съ работнически книжки.

АДРЕСЪ: Новопостроеното здание на г-нъ Йосифъ Лепоподовъ срещу „Ташъ Маза“.

День за всенародна благодарностъ.

За такъвъ день състоялиятъ се миналата есенъ Архиепископъ съборъ опредѣли недѣлата предъ Димитровъ-день. Съборътъ на православнитѣ братства, който се състоя неотдавна въ Шуменъ, сжщо така съ готовностъ прие решението на Архипер. съборъ да стане дѣло.

Защо църквата опредѣля такъвъ день? Кои сж мотивитѣ за едно такова решение?

Българскиятъ народъ е въ душата си религиозенъ народъ. Нашиятъ народъ има страхъ отъ Бога. Той, може би, не умѣе да изрази своитѣ религиозни чувства така, открито, тържествено, съ поза, както правятъ други народи, ала че бди надъ него едно бодро, невидимо око, той не забравя. Въ село работникътъ на нивата или въ двора и градината, каквато работа да подхвае, най-напредъ се прекръства и казва: „Боже, помози“. Настане ли суша и земята загори, народътъ се обръща къмъ своя свещеникъ: „Отче, трѣбва да сгрѣшихме предъ Бога. Да направимъ молебени!“ Изанатчията, и търговецътъ въ града, сжщо така, не забравя сутринъ да се помоли за успѣхъ. Отъ какъ станахме модерни на мнозина млади търговци, сутринъ, като дърпатъ ролеткитѣ на своя магазинъ, които се дигатъ съ трясъкъ, е малко срамно да се кръстятъ на тротоара, но въ душата си тѣ правятъ молитва за успѣхъ презъ деня. Народътъ разбира кое е добро и кое лошо. Макаръ скрито, понѣкога неумѣло и просто понѣкога съ примѣсъ на суевѣрие, той дава изразъ на своята молба къмъ Бога.

Така. Общъ молебенъ за дѣждъ, за здравето на Царя, за всенародно добруване правимъ. Особено сме прилежни въ дни на беда и несполуки. Но следъ като Богъ ни избави отъ зла напасть, следъ като всичко обърне на добре, следъ като сухата мине и селянитѣ напълни хамбаря си съ пшеница и др. земни плодове, дохожда ли му на умъ да благодарятъ, нему и на всички, които ще се ползватъ отъ тия плодове? Не. Такъвъ обичайтакъвъ навикъ въ нашата страна нѣма. Ние постъпваме точно като 10-тѣ евангелски прокажени, отъ които, следъ като оздравѣли, само единъ се сѣтилъ да иде и поблагодари на Исуса. Другитѣ 9 си заминали здрави безъ да се обърнатъ.

Да изкажемъ външна благодарностъ е знакъ на вътрешно благородство. Културнитѣ християнски народи не постъпватъ като насъ. Въ единъ такъвъ день по цѣла Америка,

въ всѣко семейство се благодарятъ. Трапезата бива особено сита, децата и родителитѣ пѣятъ химни — благодарствени пѣсни къмъ Бога за добринитѣ, получени презъ годината — цѣлиятъ народъ благодарятъ на обща молитва въ църквитѣ и се радва. Сжщото правятъ англичанитѣ и др. народи. Трѣбва и ние, българитѣ, които сме надарени съ хубава и плодородна земя, да даваме изразъ на благодарностъ къмъ Твореца чрезъ обща всенародна молитва. Това действа много възпитателно надъ всич-

ки, а особено надъ децата и юношитѣ. Само благодарниятъ човѣкъ е истински човѣкъ. Само той заслужава дароветѣ, съ които го награждава Господарътъ на природата и на нашия животъ.

За да става всичко това, да се приучваме на това свято чувство — благодарността — църквата опредѣля утрешниятъ день — недѣлата предъ Димитровъ-день, когато въ късната есенъ вече всичко, що земята е родила, е прибрано, за **День на благодарностъ**. Въ този день ще се уреджатъ въ църквитѣ общи благодарствени молебени, свещеницитѣ ще учатъ народа да благодарятъ, а сжщевременно отъ тѣзи, които сж благодарни за даденото имъ отъ Бога, ще се събиратъ помощи за онѣзи, които нищо нѣматъ. По този пжтъ, следъ дълги години и ние българитѣ ще станемъ по-добъръ, по-възпитанъ, по-благороденъ християнски народъ.

Угнетена Добруджа.

По цѣла България се правятъ протести и събрания срещу издевателствата, що се вършатъ надъ поробена Добруджа. Едни отъ тия събрания властта забрани. Миналата недѣла и въ Шуменъ се състоя такова протестно събрание. По този случай заимствуваме отъ „Църковенъ вестникъ“ настоящата хубава статия, която буди дълбока скръбъ и негодувание у всѣко българско сърце.

Плаче, въздиша Добруджа злочеста. Стене и ридаетъ Добруджа окървавена. Отъ стона и покъртенъ Дунавъ бѣли се вълнува, ечи и се гнѣви горди старъ Балканъ. Майка България тежко охка, че нейна мила щерка е люто ранена. Кжса се сърдцето на всѣко българско чедо. Всички въцѣпенени гледаме, какъ страдатъ и гинатъ нашата братя и сестри.

Скверни се, руши се свещената люлка на българската държава. Тамъ, дѣто Аспарухъ и Стефанъ Караджа туряха основитѣ на българската мощъ, днесъ вилнѣятъ жестоки врагове и чакатъ да унищожатъ всѣка слѣда отъ нея. Европейскиятъ свѣтъ, Обществото на народитѣ не върватъ, че Ромъния, — тая държава, която безъ всѣко стѣснение се нарича културоносителка на Изтокъ и не приема да я смѣтатъ за балканска държава — може тѣй безмилостно да изтезава своитѣ поданици-българи. Брианъ, Черберлейнъ и други „ревностни пазители“ на мира не щатъ да повѣрватъ, че въ Добруджа е сжщински адъ, че тая довчера цвѣтуща земя се обръща въ пустиня. Тѣ даже не искатъ и да чуятъ за влашкитѣ безчестия и звѣрства, съперничещи съ нѣкогашнитѣ кърджалийски вилнежи, защото... Ромъния е тѣхна бивша съюзница. Побѣдителитѣ не могатъ да бждатъ варвари, защото тѣ сж воювали за запазване на цивилизацията и сега се борятъ за миръ и правда въ свѣта! Така тѣ тржбятъ безъ свѣнъ, и тѣхнитѣ балкански съюзници, прикрити задъ тѣхния щитъ, даватъ пѣ-

ленъ ходъ на своитѣ низки инстинкти...

Слѣдъ като ромънската държава отне съ „законъ“ отъ добруджанското население $\frac{1}{3}$ отъ земята му, тя го остави на произвола на мѣстнитѣ чиновници и прѣселницитѣ — куцовласи. Добруджанскиятъ българинъ не е сигуренъ не само за своя имотъ, но и за своя животъ. Както въ турско врѣме имотътъ и животътъ на българина зависѣше отъ „кефа“ на турския ага, тѣй и сега въ Добруджа ромънскиятъ чиновникъ или колонистътъ-цинцаринъ може да върши безнаказано, каквото си ще: втурва се въ къщи на българина и се настанява въ нея, разграбва житото му, отнема му добитъка въ разгара на полската работа, кара го на ангария да строи пжтища, ромънски училища, държ. учрѣждения и пр. Ако българинътъ се осмѣли да се възпротиви, то тежко му: грабителятъ яростно се нахвърля върху него и не би се подвоумилъ да го убие. До каква степенъ е достигнало безправieto въ Добруджа, можемъ да сждимъ отъ факта, че само отъ Доймушларъ сж били отнети 83,000 крини жито, а въ с. Бабукъ до сега сж били настанени въ бѣлг. къщи 100 куцовлашки семейства и още 40 други семейства били тъкмени за това село.

Обикновено се хвърля вина та върху ромънската администрация, че допуска да безчинствуватъ куцовласитѣ, обаче въ дѣйствителностъ тя върши само това което й се внушава отъ Букурещъ. Стремейки се да си осигури владѣнието да дунавскитѣ устия и добруджанското крайбрежие, ромънската държава

води неотстъпно планомѣрна колонизационна политика въ Добруджа. Тя иска на всѣка цѣна да отслаби българския елементъ въ тази областъ, надавайки се, че съ това тя ще унищожи въковното му тежжение къмъ своя естественъ и историко-културенъ центъръ — България. Днешнитѣ насилила на сдруженитѣ румжнски чиновници и куцовласи надъ добруджанското бѣлг. население сж само едни отъ срѣдствата на ромънската колонизационна политика. Не току тѣй грабителитѣ сж казвали явно на българитѣ: „Тази земя е наша, махайте се отъ тука, вървете въ България!“ Така сж говорили и гърцкитѣ бѣженци и чиновници на македонскитѣ бѣлгари. Явно е, че и Ромъния напълно е усвоила варварската идея на гърцкия държавникъ Венизелосъ за разрѣшаване на междубалканскитѣ въпроси чрѣзъ изселване на онова население, което създава споръ за една областъ. Но ние, българитѣ, сме толкова наивни, че мимолетната ромънска учтивостъ къмъ бѣлг. пжтници ни дава поводъ да говоримъ въ печата за ромънска толерантностъ. И ромъни, и сѣрби, и гърци еднакво сж враждебни къмъ българския народъ, еднакво дѣйствуватъ за неговото разнебне. Разликата е само въ това, че първитѣ се мжчатъ да дѣйствуватъ малко прикрито, а другитѣ явно изказватъ своята ненавистъ къмъ българитѣ. Книжната пропаганда на ромънския професоръ Йорга, че Добруджа била открай врѣме ромънска и че власитѣ сж били творчески факторъ въ Самуиловата и Калояновата държава, достатъчно ясно показва какви опасни апетити има ромънската държава на югъ отъ Дунава. А прѣсенъ фактъ, който ни увѣрява въ тѣзи нейни домогвания, е усилената ромънска пропаганда въ Видинския край, отдѣто до сега 200 младежи сж отишли въ Ромъния да се учатъ като нейни стипендианти.

Ромъния постепенно постига цѣльта си. Виждайки, че куцовлашкиятъ тероръ, на който сж подложени, е въ сжщностъ насилствена мѣрка на ромънското правителство, добруджанскитѣ бѣлгари, отчаяно търсятъ спасение въ изселване. Отъ августъ до 2 септември т. г. въ силистренската префектура сж били подадени 820 заявления за изселване въ България отъ селата Биской, Денизлеръ, Бѣлица, Сарсанларъ, Кали-кьой, Сребърна, Гарванъ и др., а слѣдъ това само въ два дена — още 60 заявления. Ако има български селяни още да не се рѣшаватъ да напуснатъ бащинитѣ си огнища, то е затуй, че трѣбва да продадатъ оставениятъ имъ отъ държавата малъкъ имотъ за безцѣница. Ромънскитѣ власти, може би, не ще допуснатъ масово изселване, за да не се дигне шумъ въ свѣта, че тѣ гонятъ мирното българско население; но тѣ не ще се откажатъ отъ своя пѣкленъ замисълъ — постепенно да обезбѣ-

За църквитѣ

Приходо-разходна книга лв. 90 — отъ 100 листа —

Квитанционна книга лв. 30 — отъ 50 листа —

при Книгоиздателството „СПАСЪ ПОПОВЪ“ — Шуменъ.

гарятъ заграбената българска земя.

Българската църква не може да бжде равнодушна къмъ тежката участъ на своитѣ доверени твърде вѣрни и любими чада.

Въ София

се е основалъ граждански комитетъ за „Народно възпитание“, който е издалъ следния

Позивъ:

Граждански и обществени животъ, който настъпи следъ войнитѣ въ столицата, въ провинцията, а даже — и въ селата, ни показва до каква степенъ младежътъ ни е подпаднала подъ силното влияние на ония отрицателни фактори, които убиватъ въ нея всѣко чувство на благоприличие, уважение, срамъ и почитъ, — а за благонравие и моралъ, за граждански и обществени добродѣтели, за християнски и религиозно-нравствени принципи въ живота, не може и да се говори.

Семейнитѣ връзки и родителскитѣ отношения между бащи, майки и деца сж чувствително разслабени. Отъ домътъ децата излизатъ безъ нуждната подготовка за училището и живота. Въ училището имъ се даватъ достатъчно познания за природата и за цѣлия външенъ свѣтъ, но познания за самитѣ тѣхъ, за тѣхната вътрешна душевна природа; за тѣхния вътрешенъ душевенъ миръ, — за тѣхното нравствено съвършенство и душевно възпитание, не се прави почти нищо.

Така изоставени и неподготвени за живота, децата ставатъ несъзнателна жертва на пагубното влияние на улицата и случайната имъ сждба ги завлича въ водовъртежа на живота, дето изчезватъ за винаги, — бѣдо да бждатъ полезни за себе си, за ближнитѣ си и за обществото.

Отъ такава младежъ ще произлезе и такава интелигенция. Може ли на нея държавата и обществото да възлагатъ надежди за постигане и реализиране на своитѣ исторически и национални задачи? Може ли отъ такова поколение да се родятъ личности — герои, съ твърда воля и характеръ, за да станатъ единъ день водачи на своя народъ и творци на неговото бждеще?

Разбира се, че — не!

Ето защо, при това нерадостно положение, на всѣки съзнателенъ български гражданинъ се налага дългъ, да се притече на помощъ съ сво-

итъ морални и материални сили и сръдства, — да спомогне за възспирането и предотвратяването на това растящо зло, което застрашава да доведе до вжтрешна катастрофа нашата граждански и обществен живот.

Ето защо, група граждани, въодушевени от тия идеи и чувства, след добро обсъждане на този въпрос, взеха инициативата да образуват един общограждански комитет, съседящи в София, а клонове в всички градове и села.

До като се изработи и одобри уставът на организацията, ще действува един временен централен комитет. Неговата цел ще бъде чисто подготвителна и организационна:

1) Да привлече приятели и ратници на дѣлото за подобрене на нашето домашно, училищно, обществено и гражданско възпитание на децата и младежта ни;

2) Чрезъ законодателни мѣрки да се промѣни досегашната наша учебно-възпитателна система, като учащата ни младеж се обучава и възпитава въ училищата въ **религиозно-нравствен и национално-патриотичен дух**;

3) Да се заработи за една обща и системна дейност и съгласие между всичките възпитателни фактори: семейството, училището, обществото, църквата и държавата.

Миръ и съгласие, духовна и материална култура и всеобщъ напредък може да се постигне само чрезъ доброто народно възпитание.

Чрезъ настоящия си позивъ временниятъ български граждански и културниятъ организации въ страната ни, да окажатъ своята помощ и съдействие, като се запишатъ за членове на съюза и проагитиратъ за разпространението на неговите идеи, за да може това общеполезно народно дѣло да се положи на здрави основи и въ скоро време да се постигнатъ реални резултати.

Изпраща се позива до лица, тукъ въ столицата и въ провинцията, на които напълно се разчита, че ще взематъ при сърдце дѣлото, като станатъ членове на съюза и взематъ отъ своя страна инициатива да се образуватъ мѣстни комитети, които въ последствие ще влезатъ въ връзка съ Софийския Централенъ Комитетъ.

Лични и писмени поддръжки и сведения по организацията на дѣлото се даватъ отъ временния секретаръ на Централния комитетъ въ София, Адресъ: **Площадъ Черна-Джамия № 4.**

Б. Р. Инициативата е прекрасна, повече отъ навременна. Дано има успѣхъ.

Новъ гигантъ

Ню-Йоркъ се славя съ своите грамадни здания. Съ право американците ги наричатъ небостъргачи. Сега наскоро Ню-Йоркъ ще има новъ небостъргачъ, който ще се строи на 67 етажа. Постройката ще струва около 2 милиарда лева и ще бъде съ 5 метра по висока отъ зданието Ултуортъ Билдингъ, което до сего бѣше царь на зданията въ Ню-Йоркъ.

ХРОНИКА.

Утре, недѣля, къмъ 10 часа въ църквата „Св. Възнесение“ въ града ще говори проповѣдъ **свещ. Константинъ П. Цветковъ**. Сжщиятъ денъ следъ обѣдъ, 4 часа, всички нови и стари членове на братството — на събрание. На **Димитровденъ**, четвъртъкъ, въ сжщата църква ще служи и говори **свещ. Димитър Попвасилевъ**.

Утре въ Шуменъ се произвеждатъ избори за общински съветници. Борбата между партиите е голяма. Съ особено напрежение водятъ борбата членовете на демократическата партия. Следъ дълги несъгласия най-после партизанитъ на управляващата партия — Демократическия сговоръ, излезе съедна листа. Въроятно това ще помогне сжщата партийна група да има по-голямъ успѣхъ въ тия избори.

Денятъ на Народниятъ будители въ Шуменъ биде отпразнуванъ тържествено. Въ сжщия денъ група артисти отъ София направиха панихида за основателя на българския народенъ театър — шумнеца Добри Войниковъ. Това даде на празника още по-тържественъ видъ. Въ църквата говори проповѣдъ за народнитъ будители младиятъ семинаристъ Д. Динковъ, а на панихидата говори пратеникъ на Министерството на просвѣтата, по случай празненството въ паметъ на Добри Войникова, г. Балабановъ. Следъ това въ процесия ученици, курсисти, войници, родо-защитници, кубратисти, духовенство, офицерското тѣло, гражданство и пр. направиха манифестация, която спрѣ въ двора на читалище „Арх. Михаилъ“ Тукъ учителъ отъ гимназията

държа речъ за народнитъ будители а следъ него артиста Денизовъ говори за Добри Войниковъ, за българския театър, като свърза мисълта си съ общиятъ празникъ на будителитъ. Речта на г. Денизова бѣше пламенна и бѣ изпратена съ продължителни ржкоплѣскания. Накрай празненството завърши съ народни хора подъ звуковете на военната музика и тази на Мажката гимназия.

Ето каква несъобразностъ, имаше въ реди на празненството, която говори за крайно несамоуважение у насъ. Носятъ се редъ плакарди отъ ученицитъ съ имената и заветитъ на народнитъ будители. На една плакарда пише: **Боловъ предпоче буйнитъ води на Янтра предъ турската басилка**. А на десетъ крачки задъ тази плакарда, която носятъ българскитъ деца, въ строенъ редъ вървятъ ученици отъ турската духовна гимназия. Защо турски ученици се поставятъ на изкушение? Защо ги каратъ да се червятъ, слушайки патриотичнитъ речи въ деня на празненството?

Единъ малък инцидентъ. Въ своята проповѣдъ въ църква за Св. Йоана Рилски и народнитъ будители г. Д. Динковъ каза, че българското училище е измѣнило на заветитъ на народнитъ будители, защото е нерелигиозно и е пуснало въ животъ стотици и хиляди хора, надхвани съ материалистически идеи — социалисти и комунисти. Мисълта на оратора е вѣрна, ако визира училището не въ днешния моментъ, а отъ близкото минало. Пък и днесъ училището ни не е много религиозно, защото нищо не е направено за въвеждането на изгонения отъ училището **Зак. божи** — за въвеждането на религиозно — нравствено възпитание и обучение, за което още само се приказва и срещу което социалистичитъ учители силно противодействуватъ. По поводъ на това министерскиятъ пратеникъ г. Балабановъ, въ края на своята речъ спомена, че първия ораторъ не е правъ въ своето твърдение, че не бива българската църква подъ своя сводъ да хвърля укоръ върху училището, което е нейна рожба и пр. Тази бележка на г. Балабанова само усили впечатлението отъ изказаната мимоходомъ мисълъ на първия ораторъ. Безъ нея малцина биха обърнали внимание, че тукъ се кори българското училище.

А г. Динковъ е правъ Нашето училище е нерелигиозно. Въ никакое сръдно и висше учебно заведение въ България не се третиратъ религиозни въпроси въ духа на вѣрата ни и до днесъ гимназиститъ нѣматъ правилно разбиране за Бога.

Общо е оплакването на родителитъ, че тѣхнитъ скромни, вѣрующи деца, щомъ възблизятъ въ гимназията, ставатъ безбожници, смѣятъ се на запаленитъ кандила на майкитъ си, не се кръстятъ, не уважаватъ свещеницитъ и бацитъ си и пр. Аргументътъ на г-на Балабанова, че църквата била пълна съ хора, които сж минали презъ училищата, горворѣлъ въ полза на училището, не струва нищо. Църквата бѣ пълна съ ученици, учители и офицери, а всички тия сж дошли по заповѣдъ.

На излизане отъ църква противоречивитъ бележки въ дветѣ речи пробудиха оживени спорове. Учители се сѣрдѣха, граждани зачистваха тезата на г. Динкова. Не ще спорѣ, че г. Динковъ трѣбваше да направи уговорка какво има учители и училищни ржководители, които вече здравно залягатъ за религиозно възпитание въ училищата. А учителитъ нѣма защо да се сѣрдатъ. Тѣмъ предписватъ да работятъ въ училище по такава и такава програма и тѣ работятъ. Ако се сѣрдатъ, значи съчувствуватъ на идеята да остане нашето училище безбожно като никое въ свѣта. Виновникъ е за този недостатъкъ на нашето училище висшата държавна просвѣтна политика. Виновни сж бивши министри и висши чиновници на просвѣтното министерство, които зарадени отъ едно антирелигиозно вѣне въ Европа, що мина и замина още преди 20 години, се надпреваряха да прокаратъ въ българското училище реформи съ главна тенденция — да се изгони религията изъ училището. И тя се изгони. А резултатитъ отъ това сж, че държавата вече мжно може да си намѣри честни служители. Никакъвъ споръ нѣма, че българското училище куца. Изъ него е изгоненъ Богъ, а старитъ народни будители знаеха и учеха, че безъ Бога отдѣлни човѣкъ и цѣла България сж изгубени. Никакви спорове и сръдни не помагатъ. Върнете по-скоро Бога въ българското училище, както правятъ, напр., англичанитъ, а какъ правятъ тѣ, ще пишемъ идущия пжтъ.

Националъ-либералната партия (обединена вече), която имъ своя партийенъ конгресъ въ София неотдавна, е взела резолюция за своето становище къмъ родната църква. Партията се явява изцѣло въ защита на църквата. Исква да се свиква всѣки 4 години църковнонароденъ съборъ, съгласно Екзарх. уставъ. Настоява да се възстанови древния старославенъ престолъ на Българската патриаршия или, най-после, да се заеме отъ единъ достоенъ архиерей вакантния тронъ на Екзарха. Да се защита Православната вѣра като господствуваща въ страната съгласно Конституцията. Исква образованъ и идеенъ кадъръ отъ народно духовенство и сносна материална издръжка на свещенството и пр.

Националъ либералитъ даватъ добъръ примѣръ на останалитъ политич. групи. Трѣбва най-после да се изясни становището на държавната, днешна и утрешна, власт къмъ църквата. Стига на църквата унижения и незачитане!

КНИЖНИНА.

Получиха се въ редакцията следнитъ книги:

Религиозно-нравственото възпитание на нашата младеж отъ Б. Н. Балкански. Издание на Св. Синодъ

Въ 37 страници, обикновенъ форматъ, авторътъ разглежда следнитъ въпроси:

I. Основи на религиозното възпитание: 1) Що е възпитание 2) Значение на възпитанието за духовнокултурния напредък на народа ни, 3) Религията на детето, 4) Опредѣляне целта на възпитанието.

Дирекция на постройкитъ за водоснабдяване безводния Дели-Орманъ гр. Шуменъ.

Обявление № 717.

Съгласно обявление № 613, публикувано въ Държавенъ вестникъ брой 157 отъ 11 т. м., на **12 ноември т. г.** понеделникъ въ Дирекцията ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция за **доставка и монтажъ на два жельзени резервоара за газьолъ** съ вмѣстимостъ отъ около 20 м³ всѣки единъ.

Приблизителна стойностъ — 100,000 лева.
Залогъ за участие въ търга — 10 % отъ тържната стойностъ въ банково удостоверение.

Предложенията се приематъ до 16 часа, следъ което никакви предложения не ще се взематъ подъ внимание.

Поемнитъ условия сж на разположение на интересующитъ се всѣки присжтственъ денъ въ Дирекцията.

Всички разноски като публикация, гербъ и пр. сж за смѣтка на предприемача и предприятието ще се извърши съгласно закона за Б. О. П.

Шуменъ, 29 октомври 1928 г.

Отъ Дирекцията.

5-о Артилерийско отдѣление гр. Шуменъ.

Обявление № 2070.

Известява се на интересующитъ се, че отъ **5 ноември т. година** комисията отъ 5-о Артилерийско отдѣление ще закупува по доброволно съгласие, съгласно чл. 156 буква „З“ отъ Закона за Б. О. Пр. **млади коне мѣстна порода** на възраст отъ 4—6 години съ ръстъ отъ 140 см. нагоре, отговарящи напълно на описанията на коне отъ **мѣстна подобрена порода**, описани въ Правилника за снабдяване на армията въ мирно и военно време съ коне, обнародванъ въ Държаненъ В-къ брой 9 отъ 14. I. 1904 год.

Желающитъ стопани, продавачи на такива коне, могатъ да ги представятъ за преглеждане въ комисията на 5. XI. т. година въ гр. Разградъ на мѣстния пазаръ за добитъкъ, на 9. XI. т. година въ гр. Попово на мѣстния пазаръ за добитъкъ, а следъ това всѣки присжтственъ денъ въ казармитъ на 5-о Артилерийско отдѣление. Изплащането на конетъ ще стане следъ като комисията се увѣри въ здравословното имъ състояние и следъ изтичането на предвиденитъ срокове въ Закона за скрититъ недостатъци при продажба на домашни животни. Залогъ се изисква 5 % отъ добитата стойностъ. Всички разноски по покупка на коне сж за смѣтка на продавачитъ.

гр. Шуменъ, Октомври 1928 год.

Отъ Щаба на отдѣлението.

вѣние, б) справедливостъ, в) любовъ, г) подчинение на съвестта и волята.

III. Училище: 1) Нашето училище, 2) Наука и възпитание, 3) Защо не възпитаватъ нашитъ училища? 4) Необходимитъ реформи въ нашата учебно — възпитателна система

Книгата струва 8 лева и се доставя отъ библиотеката на Св. Синодъ.

Всички родители виждатъ, че възпитанието на децата имъ куца. Самитъ родители говорятъ за възпитание, ала какво разбираятъ тѣ подъ тази дума и въ каквъ именно пжтъ да бъдатъ възпитани децата имъ, на мнозинството това не е ясно. Купете си тази малка книга за да си изясните сами въпросътъ за възпитанието на децата.

Възпитанието на младежта отъ свещ. Цв. Христовъ. Библиотека „Духовно възраждане“ № 5 Издание на братството „Св. Ив. Рилски“ — Кюстендилъ. Цена 3 лева. Брошурата е отлично четиво за възрастни, — родители, учители и общественици, което може да се даде по случай празника на младежта — 4 декември. На поржчанитъ най-малко 100 екз. за продажба брошурата се дава съ отстъпка 50%, т. е. за 1.50 лв.

На свещенически и православни братства, които желаятъ да си доставятъ брошурата въ количества отъ 500 екз. нагоре, за **безплатно раздаване**, се отстъпва по 80 л. 100 екз. т. е. 800 лева хилядата. Поржчкитъ се предплащатъ. **Срокъ за поржчкитъ съ отстъпки до края на ноември.**

Бракъ и бракоразводъ отъ Д-ръ Кирановъ и Мих. п. Геновски ул. „15 ноември“ № 5, София.

Съдържа повече отъ 200 страници, голямъ форматъ, сбито изложение на законодателство, при вилници и сждебна практика на насъ и въ чужбина. Книгата ще биде полезна на всички свещеници, а така сжщо и на адвокати, които иматъ достъпъ въ духовнитъ сждилища. Струва 80 лева. Предплатитъ до 5 ноември т. г. 3 лева. Който запише и предплати най-малко 3 екземпляра — 20% отъ стпжка отъ стойността.

Тайниятъ порокъ отъ Протоиереи Йорданъ Стойковъ — гр. Търново. Много интересна за всички брошура. Струва 5 лева.

Какъ да живѣемъ полезно и щастливо — отъ сжщия авторъ. Струва тоже 5 лв. Много полезна книжка при днешната безпжтностъ въ живота. И дветѣ книжки сж заставете отъ автора.

Сп. Нашето дете, кн. 7 и 8, София — съ следното съдържание: Проф. Д-ръ Н. Долапчиевъ — Пжното положение на нашето дете. Г. Бръчковъ — Държавата и детето. Ст. Кутинчевъ — Законодателни грижи за потомството. Т. К. даминъ — Законодателна защита на детето. Дим. Георговъ — Киотографътъ и детето. Д-ръ П. Горановъ — Грижитъ за българското дете. Проф. Д-ръ Т. Петровъ — Противодифтеритна ваксинация Изъ наука и живота. Изъ гитъ и печата:

Давайте реклами въ в. „НАРОДЕН БУДИТЕЛ“.